

Ο κύβος ερρίφθη: Στο ιστορικό δημοψήφισμα για το μέλλον της Βρετανίας στην ΕΕ, οι Βρετανοί διάλεξαν να τραβήξουν το δικό τους δρόμο και ψήφισαν Brexit με διαφορά λίγο παραπάνω από τρεις μονάδες. Η χώρα γίνεται έτσι η πρώτη στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ανοίγει την πόρτα της εξόδου, μπαινοντας η ίδια μαζί με την ΕΕ σε μία περίοδο αναζήτησης και δύσκολων προκλήσεων.

Με όλες τις ψήφους καταμετρημένες το πρωί της Παρασκευής, το **«Φεύγουμε» έκλεισε στο 51,89% και η παραμονή στην ΕΕ στο 48,11%**

. Η εικόνα είχε ξεκαθαρίσει από αρκετά νωρίτερα, με την παραμονή να επικρατεί ως επί το πλείστον στην Σκωτία, τη Βόρεια Ιρλανδία και τις περιοχές γύρω από το Λονδίνο. Συνολικά, 17.410.742 Βρετανοί ψήφισαν Brexit και 16.141.241 παραμονή στην ΕΕ.

Για την ίδια τη Βρετανία ανοίγει τώρα μία δύσκολη περίοδος σε όλα τα επίπεδα, αλλά κυρίως στο ζήτημα της οικονομίας: Θα πρέπει να ξεκινήσει τις **διαβουλεύσεις, σε ορίζοντα διετίας, για τους όρους του διαζυγίου** με την ΕΕ και να καταρτίσει το πλαίσιο των σχέσεων που θα έχει με τους υπόλοιπους «27», πλέον. Πέραν των πολιτικών δεσμών, η ΕΕ ήταν ειδικά για τη Βρετανία χώρος οικονομικών και εμπορικών σχέσεων.

Για το Λονδίνο, μία εξωστρεφή οικονομία παγκόσμιου μεν βεληγεκούς που όμως εκ των πραγμάτων έχει τις στενότερες οικονομικές σχέσεις με τις χώρες της ηπειρωτικής Ευρώπης, η ΕΕ ήταν πρωτίστως το πεδίο της **ενιαίας οικονομικής αγοράς, χωρίς δασμούς και περιορισμούς -καθεστώ ς τώ ρα που τίθεται για τους Βρετανούς συνολικά υπό αίρεση**

Οι προκλήσεις όμως αφορούν και **την ίδια την ενότητα του Ηνωμένου Βασιλείου**: Η Σκωτία ήδη διαμήνυσε, από τα χείλη της επικεφαλής της κυβέρνησης του Εδιμβούργου, πως «βλέπει το μέλλον της στην ΕΕ».

Ο κίνδυνος νέου γύρου επιδίωξης για απόσχιση της Σκωτίας σε βρετανική έξοδο από την ΕΕ είχε απασχολήσει τη Βρετανία κατά τη διάρκεια της εκστρατείας πριν το δημοψήφισμα. Η δε διαβρωτική επίδραση φάνηκε ήδη το πρωί της Παρασκευής με τις αναφορές από την Ιρλανδία: Ο επικεφαλής του ιρλανδικού Sinn Fein ανέφερε πως το αποτέλεσμα «φέρνει πιο κοντά τον στόχο μίας ενωμένης Ιρλανδίας».

Ο **σεισμός του Brexit χτυπά επιπλέον και την πολιτική ηγεσία στο Λονδίνο**: Ναι μεν ο βρετανός πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον είχε ξεκαθαρίσει πως δεν θα παραιτηθεί όποια κι αν είναι η έκβαση της κάλπης, αλλά η πίεση είναι τεράστια σε έναν πρωθυπουργό που είχε υποστηρίξει σθεναρά την θέση της παραμονής στην ΕΕ, η οποία τελικά απορρίφθηκε από τους ψηφοφόρους.

Ανάλογη είναι βεβαίως η πίεση και στα υπόλοιπα μεγάλα κόμματα, Εργατικούς και Lib Dem, που επίσης είχαν υποστηρίξει την παραμονή στην ΕΕ.

«Ο Κάμερον μπορεί» λένε οι Τόρις, «να φύγει» ζητά ο Φάρατζ

Οι κυβερνώντες Τόρις του Κάμερον είχαν σπάσει σε δύο στρατόπεδα, εκείνο υπό τον πρωθυπουργό που υποστήριζε την παραμονή και η «σκληρή ευρωσκεπτικιστική πτέρυγα» που έκανε εκστρατεία για το Brexit.

Το δεύτερο στρατόπεδο πάντως, των «Τόρις του "Φεύγουμε"» έσπευσε το πρωί της Παρασκευής να απομακρύνει ενδεχόμενο αμφισβήτησης του Κάμερον. Σημειώνοντα στελέχη από το «Φεύγουμε» (όπως ο Λιάμ Φοξ, ο Άντριου Μπρίτζεν ή ο Μάθιου Έλιοτ) υπογράμμιζαν πως ο Κάμερον «είναι εξαιρετικά κατάλληλος για να εφαρμόσει την απόφαση του βρετανικού λαού».

«Χρειαζόμαστε σταθερότητα» ήταν η μόνιμη επωδός τους. Σύμφωνα με τον βρετανικό Telegraph, η πλεινότητα των βουλευτών των Συντηρικών που τάχθηκαν με το Brexit στηρίζουν την παραμονή του Κάμερον.

Άλλη γραμμή ωστόσο κράτησε ο αρχηγός του ευρωσκεπτικιστικού UKIP Νάιτζελ Φάρατζ, που κάλεσε σε παραίτηση του πρωθυπουργού

. «Δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η παραμονή του Κάμερον» είπε το πρωί της Παρασκευής, λέγοντας πως η ηγεσία των Τόρις πρέπει να αλλάξει και να τη διεκδικήσουν οι Μπόρις Τζόνσον, ο Μάικλ Γκόουβ ή ο Λιάμ Φοφ (όλοι του στρατοπέδου του Brexit).

Newsroom ΔΟΛ